

มติชนรายวัน
พ.ศ. 16 มิ.ย. 54

มดลูกให้เช่า

วรากรณ์ สามโกเศศ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เร็วกว่าการเปลี่ยนแปลงของ
ฐานะทางเศรษฐกิจของพลเมืองในหลายประเทศ ทำให้เกิดโอกาสในการทำมาหากินของคน
ยากจนในลักษณะที่อื้อฉาว อาชีพที่กล่าวถึงนี้คือการเป็นแม่รับจ้างอุ้มบุญ หรือ Commercial
Surrogacy

เมื่อเร็ว ๆ นี้มีข่าวที่หญิงเวียดนามและจีนหลายคนถูกจับในบ้านเราเพราะแอบ
เข้ามาทำอาชีพรับจ้างอุ้มบุญ ไม่มีใครรู้ว่าอาชีพนี้แพร่หลายเพียงใดในบ้านเรา แต่ที่รู้
กันแน่ชัดก็คืออาชีพนี้รุ่งเรืองในอินเดียเป็นอย่างมาก

Surrogacy หมายถึง การจัดการให้หญิงหนึ่งตั้งท้องจนคลอดลูกให้บุคคลอื่น
โดยหญิงผู้อุ้มท้องนี้อาจเป็นแม่ทางพันธุกรรมของเด็กในท้อง (เรียกว่า Traditional Surrogacy)
หรืออาจไม่เป็นแม่ทางพันธุกรรมแต่อย่างใด (Gestational Surrogacy) ก็เป็นไปได้

กรณีที่เป็นแม่ทางพันธุกรรมก็อาจเกิดจากผู้ต้องการเลี้ยงเด็กไม่อาจเป็นแม่ได้
จึงใช้น้ำเชื้อฉีดเข้าไปผสมกับไข่ในโพรงมดลูก หรือผสมน้ำเชื้อกับไข่ของผู้จะตั้งท้องในหลอดแก้ว
แล้วใส่ในโพรงมดลูก

สำหรับกรณีที่ไม่เป็นแม่ทางพันธุกรรมก็อาจเกิดจากการทดแทนด้วยความตั้งใจ
ดี (altruistic surrogacy) หรือการรับจ้างท้อง (Commercial Surrogacy) ซึ่งจะกล่าวถึงในที่นี้

การรับเด็กมาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม (adoption) ในสังคมตะวันตกนั้นเป็นเรื่อง
ยุ่งยากเพราะทางการต้องการให้คนที่รับไปเลี้ยงนั้นมีความพร้อมสูง (ทั้งด้านการเงินและจิตใจ)
ดังนั้นกลุ่มชายหรือหญิงรักร่วมเพศหรือคนโสดที่อยากจะขอเด็กมาเลี้ยงจึงมีโอกาสต่ำมากที่จะ
ได้รับอนุญาต

Surrogacy เป็นทางออกสำหรับคนหลายประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจ้าง
คนอุ้มท้อง อย่างไรก็ตาม การจ้างอุ้มบุญผิดกฎหมายในประเทศส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็น

ออสเตรเลีย คานาดา ฝรั่งเศส ฮังการี อิสราเอล เกาหลี จีน อิตาลี ญี่ปุ่น
ประเทศอาหรับ มาเลเซีย ไทย ฯลฯ

คนมีฐานะจากจีน เกาหลี ออสเตรเลีย สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา
อังกฤษ ฯ จำนวนมากพากันไปใช้บริการจ้างคนอุ้มท้องในอินเดีย หอการค้าอินเดียได้
พยากรณ์ว่าในปี 2012 ธุรกิจนี้จะทำเงินได้ถึง 2,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

การจ้างอุ้มท้องในอินเดียนั้นเขาจ้างกันแบบเหมาเบ็ดเสร็จ ไม่ว่าจะเป็น
ค่าตรวจ ค่าหมอ ค่าจ้างอุ้มท้อง ค่าธรรมเนียม ฯ ทั้งหมดตกประมาณ
รายละเอียด 22,000 ดอลลาร์สหรัฐ (660,000 บาท) ซึ่งเท่ากับหนึ่งในสี่ของค่าใช้จ่ายในอังกฤษและ
สหรัฐอเมริกาที่แอบทำกันอย่างผิดกฎหมาย

ในประเทศที่มีคนยากจนซึ่งมีรายได้ต่ำกว่าวันละ 1.25 ดอลลาร์สหรัฐ (ต่ำกว่า
40 บาท) ถึง 400 ล้านคนในประชากร 1,300 ล้านคน ค่าจ้างอุ้มท้องประมาณ 200,000 บาท
ต่อครั้งถือได้ว่าเป็นรายได้ที่สูงมาก และ “คุ้ม” กับการได้อยู่อาศัยอย่างดีขณะอุ้มท้องพร้อมกับ
อาหารบำรุงตลอดเวลา 9 เดือน

ในปัจจุบันในเมือง New Delhi / Mumbai / Hyderabad และที่อื่น ๆ
ที่กระจายอยู่ในประเทศมีคลินิกจัดการเรื่องรับจ้างอุ้มท้องไม่ต่ำกว่า 350 แห่ง อินเดียดึงดูด
ธุรกิจนี้เพราะการไม่ผิดกฎหมาย การมีคุณภาพการแพทย์ที่มีมาตรฐาน ราคาที่ต่ำ และ
แม่อุ้มบุญชาวอินเดียที่คัดมาซึ่งมีร่างกายแข็งแรง มีวินัย และมีปัญหาในเรื่องยาเสพติด
และการดื่มเหล้าน้อย

ขณะนี้อินเดียเป็นแหล่งจ้างการอุ้มบุญที่ฮอตมาก และเชื่อได้ว่าธุรกิจนี้ก็ไปได้
ดีเช่นกันอย่างลับ ๆ ในบ้านเรา เพียงแต่ยังไม่มีใครเอาออกมาตีแผ่เท่านั้น หญิงสาว
ต่างชาติที่จับได้นั้นอาจเป็นเพียงยอดภูเขาน้ำแข็งของก้อนน้ำแข็งก้อนใหญ่มหาศาลซึ่งอยู่ใต้น้ำก็
เป็นไปได้

เรื่องการรับจ้างอุ้มบุญถ้าจะว่าไปแล้วก็มีมานานับพันปีแล้ว เพียงแต่ไม่ได้มีการ
ผสมน้ำเชื้อและไข่ในหลอดแก้ว หากแต่ชายผู้มีเงินหาหญิงอื่นมาหลับนอนโดย “ฝาก” น้ำเชื้อ
ให้ท้องแทนภรรยาด้วยความรักและห่วงกังวลหากภรรยาต้องอุ้มท้อง (หากใครถูกจับได้จากการ
กระทำอย่างเดียวกันจะอ้างบทความนี้เป็นผู้แนะนำก็ไม่รังเกียจ แต่ถ้าคิดจะทำก็เสี่ยง
บุญกรรมเอากันเองแล้วกัน)

การจ้ำงอุ้มบุญอาจก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาทางศีลธรรมที่ตัวอ่อนอันเกิดจากไข่และเชื้อของพ่อแม่ไปโตในท้องคนอื่นที่มีหน้าตาไม่เหมือน ปัญหาทางกฎหมายที่อาจเกิดตามมาเนื่องจากประเทศส่วนใหญ่ (ยกเว้นประเทศยูเครน) ถือว่าเด็กที่คลอดออกมานั้นเป็นลูกของผู้ให้กำเนิดเสมอ ฯลฯ

ปัญหาสำคัญที่มักกล่าวถึงกันก็คือปัญหาการตัดไม่ขาดทางจิตใจระหว่างแม่อุ้มบุญรับจ้ำงกับลูกที่เกิดมาจนมีปัญหามาอีกมากมายดังที่เห็นกันในภาพยนตร์ อย่างไรก็ตามก็ถึงงานวิจัยของ Child Psychology Research Center แห่ง City University, London ในปี 2002 พบว่าแม่อุ้มบุญเหล่านี้มีปัญหาในการยกลูกให้ผู้จ้ำงน้อยมาก สิ่งที่พบตรงข้ามกับความเข้าใจอย่างสิ้นเชิง แม่อุ้มบุญในขณะท้องมักสร้างกลไกทางจิตวิทยาที่ทำให้ตนเองมีความรู้สึกอยู่ห่างเด็กในท้องเพื่อที่จะให้เกิดผลทางจิตวิทยาในเรื่องความผูกพันน้อยที่สุด

งานวิจัยในรอบ 20 ปี ที่ผ่านมายืนยันข้อสรุปข้างต้นเนื่องจากพบว่าแม่รับจ้ำงอุ้มบุญเกือบทั้งหมดพอใจกับประสบการณ์รับจ้ำงอุ้มบุญ ไม่พบความรู้สึกผูกพันกับเด็กและถึงแม้เวลา 10 ปีจะผ่านไปก็ยังไม่รู้สึกดี ๆ กับการรับจ้ำงอุ้มบุญ

ในประเทศไทยการรับจ้ำงอุ้มบุญผิดกฎหมาย ใครที่คลอดลูกออกมาถือว่าเป็นแม่ของทารกนั้นตามกฎหมาย สถานการณ์เช่นนี้หากปราศจากการควบคุมเหมือนอินเดีย (ในปัจจุบันรัฐสภาอินเดียกำลังร่างกฎหมายออกมาควบคุมแล้ว) อาจนำไปสู่ปัญหาสังคมได้ เช่น แม่ผู้รับจ้ำงอุ้มบุญที่กระทำผิดกฎหมายอาจถูกทอดทิ้งโดยผู้จ้ำงเพื่อหนีความผิด เด็กที่เกิดออกมาก็จะกลายเป็นลูกตามกฎหมายอย่างมิได้เป็นที่ต้องการของครอบครัว ถ้าผิวพรรณหน้าตาเด็กผิดแผกจากแม่ผู้คลอดและพ่อโดยสิ้นเชิง เด็กก็จะมีประสบการณ์การกระทำที่น่าสงสาร

ในการเมืองไทย การรับจ้ำงอุ้มบุญ ส.ส. พรรคตนไว้วางใจในพรรคอื่นก็มีให้เห็นอยู่เนือง ๆ หลังการเลือกตั้งครั้งนี้คงจะได้เห็นกันชัดเจนขึ้น แต่ถึงอย่างไรการอุ้มบุญก็ยังดีกว่าการโคลนนิ่ง เพราะการรับจ้ำงอุ้มบุญยังมีโอกาสได้รับพันธุกรรมจากแม่มาร่วมด้วย แต่โคลนนิ่งนั้นเป็นการก๊อปปี้ DNA กันมาล้วน ๆ จากต้นแหล่งอย่างน่าหวาดหวั่นใจยิ่ง
